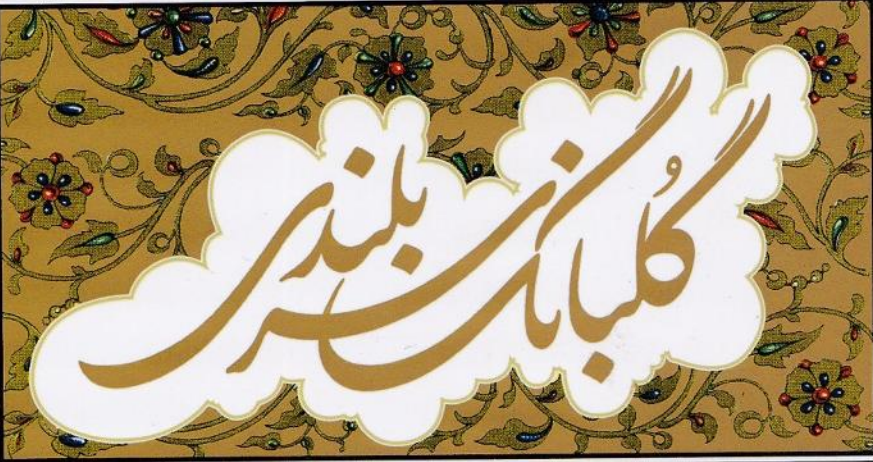

 کتابخانه بلند		
مبانی و بررسی آواز ایرانی		
	 کتابخانه بلند	
بیستام: وهرز پور احمد و مهدی فراہانی		

کتابخانه بلند

سرشناسه بنوان و نام پدیدآور	کاسمی، بهمن گلپانگ سربلندی: بررسی و تحلیل آواز ایرانی / بهمن کاسمی: به اهتمام وهرز پوراحمد، مهدی فراهانی
مشخصات نشر مشخصات ظاهری	تهران: مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری «متن»، ۱۳۸۹. ۳۴۰ص، مصور رنگی
شابک	۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۱۰۰-۱
وضعیت فهرست نویسی	فیا.
موضوع	آواز ایرانی—تاریخ و نقد
شناسه افزوده	پوراحمد، وهرز
شناسه افزوده	فراهانی، مهدی
شناسه افزوده	فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران، مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری «متن».
رده بندی کنگره	۱۳۸۹ ۱۷۱۷ ک/الف / ML۱۴۵۱
رده بندی دیویی	۷۸۹/۲
شماره کتابشناسی ملی	۲۲۳۶۵۰۵

مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری «متن»

گلپانگ سربلندی
پژوهش و تألیف: بهمن کاسمی
طراح جلد: مهدی فراهانی
خوشنویسی روی جلد: صداقت جباری
صفحه آرای: مریم مرادیان
ناظر چاپ: افشین شیروانی
چاپ اول: زمستان ۱۳۸۹
شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه
لیتوگرافی: فرآیند گویا
چاپ: شرکت چاپ و نشر شادرنگ

ISBN: 978-964-232-100-1

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۱۰۰-۱

کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

مؤسسه: تهران - انتهای خیابان فلسطین جنوبی - خیابان لقمان ادهم - بن بست بوذرجمهر - شماره ۲۴ - مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار

هنری «متن»: تلفن: ۶۶۴۶۸۶۹۲-۴ - دورنگار: ۶۶۹۵۱۶۶۲ - صندوق پستی: ۱۳۷۷ - ۱۳۱۴۵

پست الکترونیک: art.publishing@yahoo.com

فروشگاه مرکزی: خیابان ولی عصر - نرسیده به چهارراه طالقانی - شماره ۱۵۵۰ - ساختمان مرکزی فرهنگستان هنر. تلفن:

۶۶۴۹۰۹۹۰

فروشگاه شماره ۲: خیابان ولی عصر - ضلع جنوب غربی پارک ساعی - شماره ۱۱۰۱ - فرهنگستان هنر - مرکز هنرپژوهی نقش

جهان. تلفن: ۸۸۵۵۳۹۱۲-۱۴ - دورنگار: ۸۸۵۵۳۹۱۵ - صندوق پستی: ۱۵۱۱۹۱۳۴۱۱

فروشگاه اینترنتی: www.matnpublishers.ir

فهرست

درآمد	۱
مقدمه	۷
پیش گفتار	۹
بخش اول: شرح مبانی نظری و مفاهیم پژوهش	۱۷
آواز	۱۷
اجزای آواز	۱۸
الف) ملودی	۱۹
ب) کلام	۱۹
ج) تحریر	۲۱
برخی از تکنیک‌های تلفیق شعر با موسیقی آوازی	۳۶
مرکب خوانی	۴۰
تکنیک‌هایی در بیان شعر و حق ادای کلام	۴۱
منابع موسیقی آوازی ایران	۴۲
قدر و منزلت موسیقی دانان در عصر قاجار	۴۶
مکتب و مکتب آوازی	۴۸
تاریخچه شکل‌گیری مکتب آوازی اصفهان	۴۹
ویژگی‌های مکتب آوازی اصفهان	۵۱
مکتب آوازی تبریز	۵۷
مقام‌های موسیقی آذری	۶۲

بخش دوم: ضبط آثار صوتی سده گذشته ۶۷

تهران ۱۲۸۴	۷۳
پاریس ۱۲۸۶	۹۷
لندن ۱۲۸۸	۱۰۷
تهران ۱۲۹۱	۱۳۱
تفلیس ۱۲۹۳	۱۴۱

بخش سوم: دور دوم ضبط صفحه و هنرمندان گمنام ۱۶۵

سلیمان خان امیرقاسمی (۱۲۶۳ - ۱۳۵۵ ه. ش)	۱۶۵
حسینعلی خان نکیسای تفرشی (۱۲۴۷ - ۱۳۵۲ ه. ش)	۱۷۱
ابوالحسن اقبال آذر	۱۷۶
جناب دماوندی	۱۸۵
سیدعلی اصغر کردستانی (۱۳۱۵ - ۱۳۶۰ ه. ش)	۱۸۷
سید عبدالرحیم اصفهانی	۱۹۰
سید صادق شهاب	۱۹۲
عبدالحسین صدر اصفهانی (صدرالمحدثین)	۱۹۳
میرزا حسین خضوعی (ساعت ساز)	۱۹۴
میرزا علی قاری	۱۹۴
ردیف های آوازی مکتب اصفهان به روایت عباس کاظمی	۱۹۶
میرزا علی محمد قاضی عسگر	۲۰۱
ملا حسین یزدی (حسین موسیقی)	۲۰۱
عیسی خان آقاباشی	۲۰۲

سخن پایانی ۲۰۳

ضمائم ۲۰۹

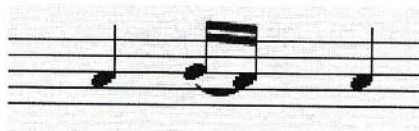
نمایه ۲۴۵

منابع و مآخذ ۲۴۹

تصاویر ۲۵۱

بخش اول؛ شرح مبانی نظری و مفاهیم پژوهش / ۲۳

۲- تحریرهایی که خود جمله کاملی تشکیل نمی دهند و برای تزیین به کار می روند.

نمونه هایی از تحریر که توسط «لطفی» و احتمالاً هم سو با عقاید نورعلی برومند (استادش) مطرح شده اند عبارت اند از:
۱- تحریر چکشی، منسوب به علیخان نایب السلطنه

۲- تحریر مقطع منسوب به عارف قزوینی

۳- تحریر زیرو رو منسوب به سیدحسین طاهرزاده

۴- تحریر غنه (تحریری که از بینی خارج می شود) منسوب به عارف، امیرقاسمی و اقبال آذر.

۵- تحریر بلبلی منسوب به سیداحمدخان، ظلی و اقبال آذر.

۶- تحریر دو تا یکی (معلوم نیست) [در نوشتار فوق چنین آمده است].

۷- خرده تحریر به صورت نتهای زینت (کاظمی، ۱۳۷۵، ۳۱)

بررسی تحریرها بر اساس شماره آنها در ساختارملودی گوشه‌ها از دیگر تلاش‌های نگارنده در معرفی انواع تحریرها بود، لیکن مژگان شجریان (کارشناس موسیقی) در نوشتاری با عنوان «بررسی شیوه‌های آوازخوانندگان صد و پنجاه ساله اخیر» (پایان‌نامه دانشگاهی)، به نقل از محمدرضا شجریان (خواننده شهیر موسیقی ایرانی و ردیف‌دان) تقسیم‌بندی ارزنده‌ای را براساس توجه به تکرار و بافت موتیف‌های تحریر (موتیف، کوچک‌ترین بافت اصلی یک جمله تحریری تعریف شده است) ارائه نموده بود که کامل‌تر از آنچه بود که نگارنده پیش از این نگاشته بود، از این رو، این مطلب با ذکر منبع مورد نظر در این جا ذکر می‌شود.

انواع تحریرها: تحریرهای تکی، دوتایی، سه‌تایی، چهارتایی، پنج‌تایی، شش‌تایی، هفت‌تایی و هشت‌تایی.

مشخصات تحریرها: در این منبع به این نمونه‌ها اشاره شده است: تحریرهای بلبل، لنگ (مقطع)، ساکن، زیر و رو، یک در میان، دو تا یکی، چکشی، فراز و نشیب یا رفت و برگشت، فرازین یا بالارونده، فرودین یا پایین‌رونده (نشیب)، فواره‌ای، مسلسل، پرشی، گسسته و پیوسته، دو به دو، یک به سه، طاق و جفت، سه به دو، سه تا یکی، یک دو یک، یک دو به دو، مخفی و بده بستان.

بافت تحریری: در اینجا، برخی از مشخصات تحریری بافت‌های چندتحریر، بررسی می‌شود. لازم به تذکر است که برای راحت‌تر بیان کردن برخی از مشخصات تحریری، نت‌ها از پایین به بالا، با اعداد یک، دو، سه، چهار شماره‌گذاری شده‌اند.

تحریرهای تکی:

۱- تحریرهای تکی بالارونده: که در آن، نت‌ها به صورت متوالی، یکی یکی، بالا می‌روند و گاه از اکتاوی به اکتاو دیگر می‌روند.

مرکب خوانی:

از رابطه‌ای که میان دانگ‌های گوشه‌ها یا نت‌های ایست آنها وجود دارد می‌توان ترکیب متنوعی از آواز را اجرا کرد که مرکب‌خوانی نامیده می‌شود. در این روش خواننده از یک دستگاه شروع می‌کند که به آن دستگاه پایه می‌گویند. از طریق برخی گوشه‌های بادانگ مشترک به دستگاه‌های دیگر می‌رود و در آخر به دستگاه پایه بازمی‌گردد. ورود از دستگاهی یا آوازی به دستگاه یا آواز دیگر از طریق دانگ مشترک می‌تواند از طریق نت ایست یا شاهد دستگاه دیگر انجام شود. برای نمونه، هنگامی که ماهور دو می‌خوانیم در دو حالت می‌توانیم به نوا وارد شویم: (۱) از گوشه داد هنگامی که این فیگور ملودیک را اجرا می‌کنیم بر روی نت (ر) ایست می‌کنیم. که شاهد درآمد دستگاه نوا است.

(۲) از طریق گوشه فیلی و شکسته که به نت سل ختم می‌شود و نت سل شاهد درآمد نوای سل است.

حال می‌توان از طریق همین نت سل گوشه دلکش و قرچه را اجرا کرد که حالتی شناخته شده است و به شور سل وارد می‌شود. همچنین در حالتی دیگر می‌توان از نت سل به سمت بالای دسته ساز بر روی نت می‌کرن توقف کرد که شاهد سه گاه است. گاه برخی از گوشه‌ها این توانایی را دارند که خواننده را به دو یا چند دستگاه ببرند مانند گوشه رهاب که فرود آن می‌تواند نوا، اصفهان یا افشاری شود. در تمامی نمونه‌های فوق اعتبار، عظمت و زیبایی آواز به گردش فیزیکی پرده‌ها و محاسبه‌های ریاضی میان آنها نیست، بلکه به چگونگی ورودها یا فرودهای ملودیک به دستگاه دیگر است که در زمان حاضر خواننده مرکب‌خوانی مانند استاد صدیف را از دیگر خوانندگان معاصرش جدا می‌سازد.

تکنیک‌هایی در بیان شعر و حق ادای کلام:

در اینجا به دو نمونه از اجرای مناسب بیان کلمات در شعر اشاره می‌شود. نمونه نخست اجرایی از آقایان محمد رضا لطفی و محمد رضا شجریان در آواز بیات ترک با شعر هوشنگ ابتهاج (سایه) است.

بگذر شبی به خلوت این همنشین درد تا شرح آن دهم که غمت با دلم چه کرد
در این نمونه، خواننده و نوازنده به محض رسیدن به کلمه "خلوت" چند ثانیه سکوت می‌کنند تا خلوت را به گوش شنونده برسانند که نشان از دقت آنان دارد. لیکن در نهایت شگفتی سال‌ها بعد نمونه دیگری از اجرای شعری با همین مضمون را با بی‌عنایتی نسبت به مفهوم آن همراه با تار داریوش پیرنیاکان اجرا می‌کند
خوش است خلوت اگر یار یار من باشد....

در نمونه‌ای دیگر، در گوشه قرایی دو روایت از شجریان وجود دارد. روایت اول مربوط به ۱۳۵۶ است که در واقع وی درس‌هایش را از استادان هم‌عصرش فرا می‌گرفته و آنها را همزمان اجرا می‌کرده است. در این روایت او دوبیتی‌ای را از باباطاهر در گوشه قرایی اجرا می‌کند: الهی آتش عشقم به جان زن ...

اگرچه ایشان به درستی از عهده اجرای آواز برآمده‌اند، لیکن این شعر مناسب با فرم ملودیک این گوشه نیست. زیرا قرایی گوشه‌ای است که تحریرهای بی‌شماری را با خود به همراه دارد. حدود بیست و چند سال پس از آن که شجریان از صورت به معنای برخی از گوشه‌ها چون قرایی راه می‌یابد، قرایی را با این شعر می‌خواند: غم بی‌حد و دردم بی‌شماره... در اینجا بر روی کلمه "بی‌شمار" همان تحریرهای بی‌شمار گوشه قرایی خودنمایی می‌کنند که نشان از درک کامل ملودی گوشه و شعر مذکور توسط خواننده را به همراه دارد.

شیوه دیگری که بیانگر تبخروخواننده در اجرای آواز است، مناسب‌خوانی نامیده می‌شود. مناسب‌خوانی به دو مؤلفه شعر و موسیقی اشاره دارد: نخست شناخت بیان موسیقی، به این معنا که درانتخاب گوشه یا دستگاه مورد نظر دقت کافی به عمل آید تا متناسب با منظور خواننده باشد. سپس درانتخاب شعر باید دقت به عمل آید. به‌عنوان نمونه، هنگام مرگ درویش‌خان، سید حسین طاهرزاده که به مناسب‌خوانی شهرت داشت این شعر را با آواز اجرا کرد.

به وقت گل ستم باغبان نگر که برید همان درخت که بر شاخش آشیانه ما بود
در اینجا، طاهرزاده برای بیان منظورش حتی در پایان مصرع دوم کلمه "است" را به "بود" تبدیل می‌کند.

Call of Honor

The Principles of Iranian Singing (Awaaz)

Bahman Kazemi

Wahraz Pour Ahmad Gholamreza (Mehdi) Farahani

بنفشه